

Posudek diplomové práce

Kateřina Siegllová:

Neogotická přestavba zámku Hluboká nad Vltavou

Předložená práce se zabývá velkorysou přestavbou zámku na Hluboké uskutečněnou v letech 1840-1872 knížetem Janem Adolfem II. ze Schwarzenberga.

Práce má jasnou a dobře utvářenou strukturu. Vychází z úvodního přehledu literatury a pramenů, na který navazuje stručné pojednání věnované terminologii. Tady bych očekával poněkud hlubší zamyšlení nad zahraniční literaturou, citelně tu postrádám mimo jiné přímé citace prací Renate Wagner-Rieger, které zásadním způsobem otevřely moderní zkoumání architektury a umělecké tvorby období historismu nejen ve střední Evropě.

Na druhé straně je zjevné, že apriorní a jednoznačné definice jednotlivých fází historismu 19. století nemohou postihnout různorodost inspiračních zdrojů a fantazijní kreativitu, které jsou pro velkorysé realizace zámeckých staveb 19. století namnoze příznačné (srov. s. 10-12).

V dalším líčení se Kateřina Siegllová pokusila charakterizovat architekturu pozdního 18. a raného 19. století v Čechách se zvláštním zřetelem k inspiraci uměním gotiky. S dobrou znalostí věci je napsaná i kapitola věnovaná fenoménu gotického „revivalu“, přičemž jsou zde zmíněny důležité stavební realizace, předlohové knihy i literární prameny, které se výrazně podílely na znovuoobjevení zájmu o středověk a jeho umění. Oprávněně tu stojí v popředí pozornosti zejména Velká Británie, kterou měl kníže Jan Adolf II. Schwarzenberg možnost poznat stejně tak, jako i jeho přátelé, kteří budovali nová sídla, jejichž podoba je silně ovlivněna anglickou architekturou – hrabě Arnošt Harrach v Hrádku u Nechanic a kníže Alois Josef II. Liechtenstein v Lednici.

Zasvěceně je v práci vylíčen průběh přestavby hlubockého zámku i změny, k nimž během doby docházelo. Jsou tu vylíčeny zásahy, kterými do stavby zasáhl knížecí stavitel Damas Deworetzky a to zjevně namnoze na

základě přání nejen stavebníka, ale zejména jeho manželky kněžny Eleonory rozené Liechtensteinové. Charakterizovány jsou i další stavby, které vznikly jako součást knížecí rezidence (úřednický dům v Podhradí, farní kostel sv. Jana Nepomuckého, jízdárna, tzv. Štekl). Zvláštní kapitola je věnována stavitelům, umělcům a řemeslníkům, kteří se podíleli na budování a vybavování zámku a dalších budov.

Rád bych ocenil, že předložená práce je napsána svižným a čtivým jazykem, v tomto ohledu má profesionální úroveň. Stejně tak je zajímavý a dobře volený její obrazový doprovod.

Pokud bych chtěl této práci něco vytknout, pak snad to, že bych rád viděl hlubší vytěžení archivních pramenů. Stejně tak bych u monografického zpracování tématu očekával, že se půjde důkladněji ke zdrojům jednotlivých informací a údajů.

Předloženou práci rád doporučuji k úspěšné obhajobě.

Praha 26. 05. 2012

Prof. PhDr. Jiří Kuthan, DrSc., Dr. h.c.